lähme nii wana mäe pealt alla maha.
Päine kord jaa wanamees rahwaga kokku ja ütles:
„ Es jaa medagi, kõik de pea raske tulli päale
ja kolme naeks kargama, ma ise ei
ei ole lähme." „ Kas siis palama läts?
küsis rahwas. „ Palama jah läts." ütles wanamees
„ Nüüd nii nüüd ännetus johtus." ütles rahwas,
„ siis ma wõi sulle nõuwe kätte, tule enne
neljä pääwa õdaga perra." „ Ei lää ennem
ütles wanamees, „ mina wana ininimini ei
maista temaga nii häste ümber käuwa
ja ta wõi wai nuu talu ära palet kada,
nüüd take joba nuu warsast saani ära
palutada ja ära lahku." „ Noh nii asi nii
on sull ma siis esita sulle karju päale
põne pord peale koolis wiina, ega ma wei
senna medagi ei woi parata. Et ka nii
johtusi; ma sülelt se sinnu sülle, et ja
tarast ei pea essima. Sellega olli
jutt otsas.

Saatus Laiküla nuu p mal pääwal

Priit Tades

K Saredon

Ants olli karjan ja ol karjaka järwe weren, ninn
tegi kapla. Wana judas tule mano ja küsse: Ants mes
ja teed sin? Ants ütel mina te kapla järwe ju nini
witta. Wana judas naras palema ära wea mite
järwe jun sinn, minol wana pisme Elja om jäal
sissen ja kik wara, mina ara jule kübara, tõwe
raha. Nuu nüüd judas täts raha torra ants kaise
nawwa ma sisse, ja lõigas kübara jõhjale pere mulgu
sisse. Wana kantse ja kantse ent kupan es ja
tõus, ants ütles. Kupas olgu täis, mido om meie
loping katsi, pia nüüd raha ottan oli, sis toise
wõna j: Antsule üle kuli pili, et nii Ants jeda
pili puksma naras, sis ⁊ naras kik karri karga-
ma. Nik tes mando jeda pili kalu kulde. Antsu
peremees oli sel õõsal Kerrikessand, ⁊ se pand
wäega imes et karja elaja wäega halwas jäwat
ja täts üts kõrd wahtma mes ant karjaga tegge,
sest et tema es taha kenda antsule nädala ja jäal ligi
es ole. muud warjo paiga sis tükse Kerikessand
üle passo orjawitsa puhmu sisse mes jäal ligi oli.
kui nüüd ants naras oma kule pili puksma sis
naras kik karri kargama ni häste ka Kerik Esand
orjawitsa piahmun, jeni nui Kerik. püsti jäiwa
kik ära lahotus ja kintse weritse; nõda jäsi terna
teinast, jure jädaga werewide pükseja oma
näise mano kõda, ja kõrsi oma õnetuse. Nui
nüüd Ants karjaka nõde tuli, sis jai ta õõwa
ametist walale tetus, minne kos taht.

Ent A. leis jäle töist teenistust. Wana juda man-